

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

40. Homobonvs actus quosdam confidendo, quos præcisè vt commodos naturæ exercuit, non afferi sufficientem materiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

Atque ex his patet ad rationem in oppositum; neque enim vel præceptum Pij V. vel consuetudo Ecclesiæ sub grauiori peccato obligant, aut sic recepta sunt.

XL. *Homobonus confitetur, se subinde iocos quosdam fecisse, & verba lepida protulisse, cibus aliquibus libenter vesci solitum, fornacem calidam frigoris pellendi causa accessisse, barbam & capitis capillos fricuisse, nares emunxisse, aliàsque actiones exercuisse præcisè, vt commodas naturæ humanæ. Queritur. Vtrum talia sint sufficiens materia confessionis?*

Videtur, tales actiones sine relatione ad finem honestum deliberatè exercitas, per se loquendo, esse omnino sufficientem materiam. Ita expressè Granad. *de Act. hum. D. 2. s. 1. n. 14.* cui adstipulantur Suar. Ruiz. Lay. Filia. Tanner, Becanus, & quotquot putant, non dari per se vllum actum humanum in individuo indifferentem propter has rationes. Primò quia Matth. 12. habetur, dari *verbum otiosum*, de quo ratio Deo reddenda. Secundò, quia homo, cum adest perfecta deliberatio, tenetur operari ad finem excellentiorem. Tertio, quia indignum videtur humanam naturam comedere, bibere, copulam conjugalem exercere propter meram delectationem; vnde hoc postremum communiter dicunt Theologi esse peccatum veniale. Quarto, quia aliàs liceret operari præcisè propter honorem. Quintò,

Quintò, quia videtur prodigalitas spiritualis.

Resp. Prædicta non esse materiam sufficientem confessionis, utpote non peccaminosa. Ita post Alensem, Bonavent. Gabriel. & alios Vasquez 1. 2. D. 52 c. 2. Arriag D. 21. s. 4. Ouedo. in. 1. 2. Tr. 4. Contro. 7. p. 5. & plures apud hos. Ratio est, Tum quia nullum est præceptum naturale, aut positivum referendi omnes actiones ex se indifferentes in finem honestum. Tum quia non tenemur semper operari iuxta regulam rectæ rationis; modò non agamus contra eam, cum ex præceptis duobus (*declina à malo, & fac bonum*) prius duntaxat sit *negativum*: alterum *affirmativum*. Tum quia standum semper pro libertate, cui non debemus ullam obligationem imponere sine fundamento, quale hinc nullum est, ut patebit ex solutione argumentorum in contrarium.

Itaque ad primum dicimus cum Vasquez, Arriaga & cæteris Authoribus nostræ sententiæ, per verbum *otiosum* intelligi hinc quod non refertur ad ullam necessitatem, aut commodum nature, sed ex mera loquendi libidine profertur, quod proportionaliter de actionibus sentiendum. Ad secundum negamus, hominem teneri semper operari nobiliori modo; sicuti Princeps non tenetur semper operari supra alios. Ad tertium non esse peccatum edere, bibere, & speciatim actum matrimonialem exercere

propter solam delectationem, vt docent Io. Sanchez. Basilius Pontius. Dian. P. 3. Tr. 4. Resol. 226. & alij. *Ad quartum* non apparere, cur istud non liceat cum debitâ moderatione. *Ad quintum*, negatur esse prodigalitatem, cum suum habeat commodum.

XLI. *Ioachimus videt Patrem spiritualem & naturalem suum in pari necessitate constitutos, nec utriusque succurrere potest. Queritur. Quem horum alteri præferat?*

Videtur spiritualis præferendus: Tum quia beneficium ab hoc acceptum pluris est faciendum. Tum quia in Spiritualibus bonis Pater Spiritus est coniunctior, quàm naturalis, vt docet Bonac. D. 3. q. 4. de Charit. pu. 1. in. fin. post Abulensem Valent. & alios.

Resp. Cæteris paribus Patrem naturalem spirituali præponendum. Ita Suar. Coninc. Palao Tr. 6. D. 1. p. 10. n. 7. & alij. Ratio est. Tum quia dare primum esse substantiale ac viuere, est primum beneficium, ac fundamentum, cui alia supersterni debent. Tum quia carnalis coniunctio aliarum coniunctionum basis ac fundamentum suapte naturâ est prior ac stabilior.

Ad primum in contrarium dicimus, beneficium à Patre Spirituali acceptum esse quidem pluris æstimandum *secundum se*, non tamen *quoad coniunctionem*, vniuersim autem illi magis subueniendum, qui nobis est coniunctior,

or,